

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 81—90).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Effersøe: Det foreliggende Forslag til Lov for Færøerne om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene blev forrige Aar af den højtærede Justitsminister fremsat i Landstinget og vedtoges af dette med en enkelt Tilføjelse, hvorefter det nu foreligger her i Tinget. Den nævnte Tilføjelse er det sidste Punktum i § 9, første Stykke, og den er vistnok paa sin Plads, i alt Fald kan den ikke skade noget. Forslaget er stemmende med Lagtingets Indstilling, og jeg tillader mig at anbefale det paa det bedste.

Det indeholder 3 Slags Bestemmelser, nemlig for det første Bestemmelser, sigtende til at forebygge Indførsel af smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene — det er §§ 1—5 —, for det andet Bestemmelser om Foranstaltninger til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme, der maatte blive indførte eller allerede findes paa Øerne — §§ 6—15 — og for det tredje Bestemmelser om Forbud mod Indførsel til Øerne eller Overførelse fra en Ø til en anden af skadelige Dyr — § 16. Hertil slutte sig Bestemmelserne i §§ 17—19 om Straf, Paatale og lignende.

Den nugældende Lovgivning for Færøerne indeholder kun en enkelt Bestemmelse om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, nemlig § 16 i Haugeloven af 23. Februar 1866, der foreskriver, at der, naar Faar indføres til Øerne fra en fremmed Plads, skal forevises Attest fra Øvrigheden paa Afgangsstedet om, at ingen Sygdomme herske blandt Faarene der. Denne Bestemmelse, som tilmed kun har ringe praktisk Betydning, er selvfølgelig ganske utilstrækkelig, naar man ser hen til, dels at Kvæg- og Faare-

avl er af stor Vigtighed paa Øerne, og dels, at der der kun hersker meget faa Sygdomme iblandt disse Dyr, medens smitsomme Husdyr-Sygdomme ere ret almindelige og til Dels af ret alvorlig Beskaffenhed i de omliggende Lande. Øvrigheden har rigtignok uden Lovhjemmel søgt at bøde herpaa ved at udstede visse Indførselsforbud, men disse have ikke synderlig Værdi, da de ikke til fulde kunne hævdes, idet Overtrædelse af dem ikke kan straffes. Man har længe tiltrængt en bedre Ordning paa dette Omraade, og Lagtinget har i de senere Aar beskæftiget sig hermed. Det glæder mig, at der nu ved Forhandling med vedkommende Ministerier og med det veterinære Sundhedsraad er opnaaet Enighed, og at der af de stedfundne Forhandlinger er fremgaaet et Forslag som det foreliggende, der efter mit Skøn er hensigtsmæssigt og, saa vidt muligt, fyldestgørende.

Det er rigtigt, at Forslaget indeholder kraftige Bestemmelser til Forebyggelse af smitsomme Husdyrsygdommes Indførelse, thi, som nævnt, ere disse Sygdomme forholdsvis sjældne paa Øerne, og deres Indførelse kan have meget alvorlige Følger. Derhos er Trangen til at indføre Husdyr ringe, og den vil kunne tilfredsstilles uden kendelig Ulempe under de Regler, der her foreslaas. Disse ville ikke kunne hindre Samkvemet mellem Færøerne og Omverdenen og for Resten heller ikke imellem de enkelte Øer til Skade for en sund Udvikling. Hvad særlig angaar Bestemmelserne om Bekæmpelse af Husdyrsygdomme har man søgt at bringe disse saa meget som muligt i Overensstemmelse med de hernede i Kongeriget gældende Retsregler paa det samme Omraade, men det har dog været nødvendigt at indføre væsentlige Afvigelser fra disse, navnlig paa Grund af, at der ikke findes Dyr læger paa Øerne, og man heller ikke har ment, at der for Tiden er Grund til at ansætte saadanne. I øvrigt venter jeg, at der ikke vil blive stor Brug for disse Bestemmelser, men de kunne ikke paa nogen Maade undværes. Forbudet mod Indførsel af skadelige Dyr tager navnlig Sigte paa Polarræve, som af og til kunne findes om Bord i Skibe, der anløbe Øerne, og man har haft Eksempler paa, at de ere blevne førte i Land der. Skulde dette Dyr fæste Bo paa Øerne, vil det ventelig kunne gøre meget stor Skade, idet Faar og Gæs gaa frit ude mellem Fjeldene. Forslaget tager ogsaa Sigte paa Rotterne. De findes nemlig ikke paa alle Øerne, og man vil gerne